

İstanbul Günlüğü2

– İbrahim Kilik · 28 Mayıs 2010

Güz solgun yüzüyle hüzün yumağı sarar zamanın ellerinde.
Çözülür ibrişimden gönül yumağı bir sevda sancağı dokunur.
Dokunur ayrılık gurbet iklimine girene.
Yapraklar birer ayet okumak bilene...
Öğüdü çınlar kulaklarda Şeyh Edebalı'nın.
Söğüt'ten üveyikler havalanır İstanbul Üstüne.
Hayallerinde soylu günlerin hatıraları canlanır Topkapı Sarayı'nın.
Kavak inciri incinir kanlıca yoğurdu beyazın ve nefasetin simgesi.
Devran döner,
Hamallar, işsizler...Yoksulluk bir hamaylı boyunlarda.
Eminönü'nde balık ekmek yenilir, bu Şehr-i İstanbul ki her hâliyle sevilir.
Fukara sofralarında gönülden şükür edilirken, melekler mest edilir...
Lâlezara ateş düşer tulumbacılar söndüremez, meşhur meseldir takdiri kol kuvveti döndüremez.
Konaklarda kışlarken çelebiler, hünkâr Yavuz at sırtında sefer eyler.
Koca hünkârı bir şirpençe yener.
Baba bedduasına bağlar rivayetler ; Hak bilir ancak kul bilemez...
Köhnemiş devirlerden yeni çağlara kapı açılır "fetih Suresi'nin" sedası yankılanırken aydınlanır dünya.
Biter köhnelerde kurulan hülya gerçek kucaklanır...
Doğu Roma'nın zevalinde dal budak salar koca bir çınar.
İlk fidesi Söğüt'te atılan çınar kıtaları sarar, barındırır şefkatli gölgesinde.
Domaniç yaylasında uçan bulutlar bir nisan yağmuru götürür İstanbul üstüne...
Eleğimsağmalar muştı olur yedi renk yedi ahenk yedi tepe / toplanır kırklar yediler...
Yarışır lâlelerle erguvanlar hem dem olmak için İstanbul'la.
Uzak diyarlardan selâmlar yollanır turna katarlarıyla tümen tümen bölük bölük.
Kanat seslerinde güvercinlerin zaman uhrevileşir.
Mahyalar tevhidi anlatır gecelere ışıl ışıl.
Belki bir ramazandır dar hanelerde mütevazı sofralar donanır sıcak pide, tarhana.
Bereket yükselir buğu buğu şükür dilde gönülde odaklanır.
Kız Kulesi'nde misafir bir zaman diliminde efsaneler yankılanır.
Selama durur gelip geçen vapurlara Kız Kulesi asırlardır.
Ocak başıdır dervişlere hanlar öyle geçer gider devranlar.
İncelen fikirlerde güller açar naçar kalır naçarlıklar.
Her derde çare var yine de aktarlar dükkanına, "Ne ararsan bulunur derde devadan gayrı."yazar.
Hayal hayal gülleşir rüveydalar erguvanlar efsunlu bir rüyaya dalar.
Güzeyyalar gülleştirir zamanı güz mevsiminde baharı yaşar turnalar.

Ve Nedim söze başlar "Bu şehir-i stanbul ki bî mislü bahadır/Bir sengine yek pare Acem mülki fedadır."
İstanbul bir narin gül gibi yüreklerde saklanır...
28.05.2010 İbrahim KİLİK